

Ľupčianske zvesti

www.slovenskalupca.sk

17. ročník

OBECNÉ NOVINY OBYVATEĽOV, RODÁKOV A PRIATEĽOV OBCE SLOVENSKÁ ĽUPČA

číslo 4 | máj 2015

AKTUÁLNE V OBCIPán prezident
na návšteve

2

AKTUÁLNE V OBCI Nielen vyrúbať a vysadiť,
ale starať sa

6

ZAUJÍMAVOSTIKorzika – raj
kajakárov

14

ŠPORTPozvánka: Rodeo
Slovenská Ľupča

16

Tešíte sa na jarmok?

Obec Slovenská Ľupča vás
srdečne pozýva na jubilejný
15. TURÍČNY JARMOK
23. mája 2015.

Slovenská Ľupča - spoločenské
tance, DFS Drienka, ZUŠ Sloven-
ská Ľupča, Swett Little Chicks,
Saxofónové kvarteto, FS Partizán,
Tombola, HIT BAND

Sprievodný program

SUPH, Dom remesiel:
ukážky remesiel, divadielka ZUŠ,
19.00 – 1.00 h zábava v par-

ku pri MKS hudobná skupina
ZBM

**Hrad Slovenská Ľupča bude
otvorený.**

Zmena programu vyhradená!

**V dopoludňajšom programe
vystúpia:**

Hudobná skupina Galaxy, skupina
Dživipen, **11.30 Sprievod ob-
cou**, 12.30 stávanie mája, **13.00
Otvorenie jarmoku – prihovor
starostu**

V hlavnom programe vystúpia:

DFS Dratvárik, Via historica - šer-
miarsko-divadelná kumpánia, ZŠ

hrad Ľupča

Turíčny jarmok

23. máj 2015 od 10:00 - 15:00hod

Pozývame Vás na prehliadku hradu Ľupča s
lektorkou v dobovom kostýme za zvukov
stredovekej hudby

Cenník vstupného

Dospelý - 2 €
Deti, študenti a dôchodcovia - 1 €
Príplatek za fotografovanie - 3 €

Pán prezident na návšteve farmy BRAUNVIEH v Slovenskej Ľupči

Dňa 05.05.2015 navštívil Slovenskú Ľupču sám pán prezident Slovenska Andrej Kiska. Rozhodol sa ísť na farmu Braunvieh u Hladlovských. Už doobeda sme sa pripravovali na to, aby sme sa s ním mohli stretnúť, stráviť s ním doobedie, na všeličo sa ho spýtať a odfoťiť sa s ním. Keď na hodinách odbilo 15:00, už s nadšením sme na neho čakali na farme. Prešlo päť minút, desať a pán prezident stále nikde. Keď sme v dialke zazreli jeho limuzínu, spadol z nás strach. Vystúpil z auta a po privítaní sa s radosťou vydal na prehladku farmy. Ako prvé navštívil tzv. jaslíčky pre kravičky. Neskôr sa vydal do syrárny, potom šiel dojiť kravičku, a keď sa vrátil od kravičky, oznámil nám radostnú

správu, že sa narodilo teliatko. Teliatku sa dostala tá česť, že ju mohol pokrstiť a vybrať jej meno sám pán prezident. Nazval ju Martinka. Keď bola kravička pokrstená, pán prezident sa vybral košovať syry. Keď zhodnotil, že sú výborné, našiel si čas aj na nás mladé novinárky, aby sme sa ho mohli niečo opýtať. A tak sme mu položili otázku: „Prečo ste sa rozhodli navštíviť práve našu obec?“ „Pretože som chcel vedieť, ako sa darí tým, ktorí sa venujú živočíšnej výrobe, kravam, tým, ktorí z týchto

kráv majú mlieko, a hlavne tým, ktorí dokážu to mlieko spracovať na fantastický syr, pretože si myslím, že na Slovensku je veľmi veľa takýchto možností, aby ľudia mali o to záujem, aby bolo takýchto fariem na Slovensku viac.“ Boli sme mu vďačné, že nám tak rozsiahlo odpovedal a ešte sme si s ním spravili „selfie“, a spokojné sme sa vrátili domov.

*Justína Emma Debnáriková
a Karolína Konvičná, 7. A*

*Foto archív rod. Hladlovských
+ internet*

Nepozornosť

Nedodržiavanie rýchlosti v obci a nedostatočný odstup vozidiel sú často príčinami dopravných nehôd na cestách. V tomto prípade, kto-

rý sa stal v našej obci 4.5.2015 pri „Zmrzline“, si to našťastie odniesli len pokrčené plechy.

eg

Poslaneckého mandátu sa vzdala pani Emília Debnáriková.

Cintorín

Miesto posledného odpočinku, ktoré oznamuje definitívne ukončenie jedného cyklu života.

Často si pri návšteve cintorína vybavíme v pamäti príbuzného alebo známeho, ktorý už dávno nie je medzi nami. Radi by sme si uctili jeho pamiatku, položili na hrob kytičku kvetov, ideme po vodu do vázy, ale čerstvú vodu nenaberieme...

Sú totiž aj takí návštevníci nášho cintorína, ktorým asi „robí dobre“ poškodiť vodovodný kohútik a možno sa kdesi za rohom tešiť z toho, ako sú ľudia nahnevaní, že si nemajú kde nabrať vodu, či umyť ruky.

Táto situácia sa stáva akýmsi pravidlom pri vode na pravej stra-

ne cintorína, v tomto roku bol uzáver vymieňaný už trikrát, naposledy v utorok 12. mája, ale v stredu 14. mája „naš zberateľ vodovodných uzáverov“ úradoval opäť a výsledok vidíte na fotografii (1).

Takže sme kúpili a namontovali nové uzávěry vody pri nádržkách na oboch stranách cintorína a je len na ľudoch, ako dlho im budú slúžiť k spokojnosti (2).

Čo dodať: Žiadna úcta nie je k tomuto pietnemu miestu, a to človeka bolí. To normálni ľudia nemôžu robiť.

text + foto ED

Rozhovor s poslancom OZ Mgr. art. Radoslavom Solárikom

V poslaneckom zbore nepôsobíte prvý raz, ako sa zmenil Váš pohľad na výkon funkcie poslancov teraz v porovnaní s obdobím predtým?

V poslaneckom zbore pracujem už štvrté volebné obdobie a touto cestou ďakujem všetkým svojim voličom, ktorí mi verili a veria, som pripravený kedykoľvek pomôcť. Pokiaľ mám porovnať prácu pred tým a teraz, tak rozdiel je hlavne v kolegoch poslancoch. Niektorí sme tam už dlhšie, iní sú noví. Niektorí vedia čo a ako, iní sa učia, niektorí pracujú spravodlivo, iní v rozhodnutiach „krivávajú“. Toto však je bežná prax zastupiteľstiev na všetkých úrovniach.

Čo plánujete urobiť z pozície poslancov pre Ľupčanov, čo je vaša prioritou?

Táto otázka vychádza z nepoznania poslaneckej práce. V obecnom parlamente nemôže mať každý

poslanec svoju prioritu a tú si presadzovať. Priorita môže byť len jedna hlavná a tú musí mať starosta, no náš ju ešte nemá, pýtali sme sa ho na to na poslednom zasadnutí zastupiteľstva 12. apríla. U nás sa robia veci za pochodu bez koncepcie a spôsobom vedeniu vlastným. Pre ilustráciu nenaplnených poslaneckých ambícií uvediem jeden príklad: Ešte v minulom volebnom období som sa intenzívne angažoval a bral som to ako svoju prioritu, vo veci zákazu prechodu kamiónov cez obec, a hlavne Hronsúku ulicu, kde cesta vedie v blízkosti klenby skrytého potoka z Hôrky. Ťažké vozidlá môžu vážne poškodiť túto unikátnu stavbu, na ktorej opravu by doslova padol rozpočet obce, majiteľom domov po obidvoch stranách praskajú fasády, otriasajú sa zariadenia v interiéroch, jednoducho vážne sa poškodzuje majetok občanov. Sám som inicioval statické posudky pod-

zemnej stavby, ktoré jednoznačne varovali pred možným problémom budúcnosti. Všetko bolo odovzdané do rúk vedenia, aby konalo s dotknutými inštitúciami. Niekoľko rokov nám bola podsúvaná lož, ako sa vo veci koná, už treba len, len.... Posledné zistenie pravdy, ako konalo vedenie, keď sa veci na príslušných miestach overovali, bolo šokujúce – samá lož. Pýtam sa prečo? Koho záujmy sa v obci sledujú? Sme tam len pre divadlo? Aj tak sa urobí, ako „Ja „, chcem...

Po takýchto skutočnostiach Vás hneď prejde chuť mať nejaké priority a angažovať sa pre ne. No napriek tomu nestrácam optimizmus a chcem pomáhať všetkým, ktorí sa nemôžu dovoliť spravodlivosť. Chcem, aby sa na obecný úrad vrátila pravda, úsmev a ochota do každých dverí, chcel by som zmeniť vizuál obce, aby sme sa nepotkýnali na chodníkoch, nejazdili

po jamách, aby mladí mali kde stavať, aby... Nemôžeme sa hrať každý na svojom piesočku a presadzovať si to svoje. Musíme ťahať všetci za jedno, za prioritu v prospech všetkých, nemôžeme si navzájom klamať a hrať sa na všemocných. Je toho strašne veľa, čo potrebuje naša obec, no musíme to chcieť všetci a musí to mať koncepčné riadenie vedenia.

Na záver niečo zo súkromia, ako trávite voľný čas, vaše záľuby, ako relaxujete?

Voľný čas je pre mňa vzácnosť, ktorú venujem manželke a svojim deťom. Mám záľuby v remeslách, a tak všetko, čo domácnosť a okolie domu potrebuje, si realizujem väčšinou sám. Relaxujem pri včelách, ktorých život a poslanie pre nás všetkých ma stále viac a viac fascinuje.

*Za rozhovor ďakuje
Elena Debnárová*

Spomíname...

8. mája 1945 sa skončila najstrašnejšia vojna v ľudských dejinách – 2. svetová vojna. Na tento významný deň spomíname už 70 rokov. Tohtoročné okružle výročie sme si pripomenuli aj v našej škole. Vo vestibule pripravili pani učiteľka Luptáková a pani učiteľka Slobodníková výstavku, ktorá nám mala pripomenúť toto výročie. Všetci sme mali možnosť pozrieť si informačné panely a kalendár, ktorý nám poskytol Klub vojenskej histórie Golian z Banskej Bystrice. Najväčšou atrakciou boli pre nás dobové uniformy vojakov slovenskej, sovietskej i nemeckej armády,

ale i typické oblečenie slovenských partizánov. Vďaka tomuto sposteniu vyučovania sme si zaspomínali na ťažké vojnové časy a uvedomili sme si, že je skvelé žiť v dobe, v ktorej sa nemusíme báť o svoj život.

Michal Bilanin, 7.A

Tancom proti drogám

V rámci preventívneho projektu Zdravej školy sa na našej škole uskutočnila tanečná súťaž „Tancom proti drogám“ s cieľom osvojiť si zdravý životný štýl a naučiť sa účelne využívať voľný čas. 7.5.2015 sa už po šiestykrát roztancovala celá telocvičňa a žiaci našej školy predvedli pekne tanečné vystúpenia. Nechýbali skvelé moderátorky: Justína Emma Debnáriková a Andrea Šariková zo 7. A triedy a porota v zložení pedagógov našej školy: Lucia Šárová, Ľudmila Pastýrová a zo školského parlamentu Lucia Zajacová z 9. A. Porota hodnotila hlavne originalitu vystúpení, rytmus, techniku tanca a radosť z pohybu. Súťažilo sa v troch kategóriách: vystúpenie jednotlivcov, vystúpenie tanečných skupín prvého a druhého stupňa ZŠ.

V kategórii jednotlivcov sa na 1. mieste umiestnili tanečnice: Vanesa Voskárová zo 4. A a Karin Adamovičová zo 4. B, na 2. mieste Patrícia Šulajová z 3. A a na 3.

mieste Ema Mešková zo 4. A a Lucia Petrovičová z 5. B triedy.

Vo vystúpení skupín mladších žiakov svojou originalitou, hravosťou a radosťou z pohybu porotu najviac zaujalo 16 tanečníkov z 1. B triedy, ktorí svojím tancom predstavili svoj bežný deň v škole. Laura Filipková, Nina Piliarkinová, Veronika Majerová, Martin Šidlo a Adam Matúš Solárik z 3. A triedy

sa umiestnili na 2. mieste. 3. miesto obsadila skupina v zložení: Lea Gregorová a Ela Dzuriková z 1. A.

V kategórii skupín druhého stupňa si 1. miesto vytancovala dvojica Ivona Petriková a Timea Barlová z 5. A, na 2. mieste skončili žiačky z 9. B triedy: Eva Adamovičová a Silvia Jakubíková a 3. miesto patrí súrodencom Solárikovcom Nelle z 5. A a Filipovi z 1. A triedy.

Vítazi boli ocenení diplomami a medailami. Ďakujeme všetkým tanečníkom, ktorí nelenili a zapojili sa do tanečnej súťaže na našej škole, a tiež ich spolužiakom, ktorí ich prišli povzbudiť a vytvorili super atmosféru.

Teší nás, že aj v tanci máme šikovných žiakov, ktorí pohybom vyjadrujú svoju radosť zo života a vedia svoju radosť preniesť na ostatných.

Koordinátor projektu
Martina Blašková

Okienko Zelenej školy

V týždni od 20. apríla do 27. apríla sa školy po celom Slovensku zapojili do rôznych praktických aktivít, zameraných na ochranu životného prostredia. Naša škola bola tiež medzi nimi. Zahrali sme sa na Enviropátračov, zobrali sme si pod ochranu Odkliaty les, spoznávali sme liečivé bylinky a ich čarovnú moc a vyčistili sme asi jeden km potoka v Driekyni.

Enviropátrači 20.–27. apríl 2015

Na hodine environmentálnej výchovy dostali žiaci v decembri

úlohu preskúmať zadané územie, zistiť, či sa na ňom nenachádzajú nelegálne skládky odpadu. Existenciu skládky zapísali do regis-

tračného listu, pridali fotografiu skládky, zakreslili mapu územia. Následne sme informovali kompetentné osoby v obci o nálezoch detí. V uvedenom týždni členovia kolégia oslovili svojich kamarátov, súrodencov, rodičov a spolu sa vydali na putovanie do jarnej prírody. Výsledky Enviropátračov boli zverejnené na informačnom paneli v centre obce. V spolupráci s obecným úradom chceme takto zabrániť vzniku nových skládok.

Odkliaty les 21.4.2015

Už ako malí prváci sme odklia-

li jeden les od nelegálnej skládky a teraz ako veľkí druháci sme sa rozhodli, že toto krásne miesto budeme ochraňovať, pretože tam

neustále niekto hromadí odpadky. Vyrobili sme spoločne informačnú tabuľu a pre návštevníkov sme ju boli v našom lese pripevniť. Pri vychádzkach s triedou, ale aj s príbuznými budeme držať nad týmto krásnym miestom našu malú ochrannú ruku.

Dobytie vodného kráľovstva 25. 4. 2015

Na zálesáckom krúžku sme aj tento rok pokračovali v čistení potoka v Driekyni a podarilo sa nám opäť nájsť v ňom kopy haraburdia. Poodnášali sme vyzbieraný odpad

vo vreciach k altánku na kopy, pripravenú po dohode s OÚ na odvoz. Na vyčistenom potoku sme si postavili vodné mlyny a hrádze.

Podobné aktivity robíme celoročne a aj takýmto spôsobom sa snažíme viesť deti k láske k prírode.

Foto+text D.H.

Jeden deň v Slovenskej Ľupči

Ako šiestaci už školský život poznáme dôkladne. Ako fungujú ďalšie inštitúcie v obci, sme spoznali v jeden aprílový deň, keď naši spolužiaci de-viatci písali Testovanie 9.

Naše prvé kroky viedli do obecnej knižnice, kde nám pani knihovníčka A. Danková porozprávala o histórii knižníc vo svete, ale aj u nás v Slovenskej Ľupči. Diskutovali sme o mnohých výhodách čítania, započúvali sme sa do príbehov chlapcov a dievčat z knihy G. Futovej a snažili sme sa zorientovať medzi regálmi s asi 10 000 knihami, ktoré v našej obecnej knižnici sú.

Na Obecnom úrade v Slovenskej Ľupči nás privítal pán starosta Ing. M. Macák. Vo svojej pracovni nám ukázal symboly obce, ktorá bola kedysi slobodným kráľovským mestom, porozprával nám o činnosti obecného úradu aj o významných osobnostiach, ktoré navštívili obec. Prezreli sme si priestory zasedačky, sobášnej siene, dozvedeli sme sa, čo všetko môžu občania na obecnom úrade vybaviť.

Našťastie nám v tento deň aprílové počasie prialo a mohli sme uskutočniť aj druhú časť plánovaného programu – vychádzku na Hôrku. Naším zámerom bolo pripomenúť si 70. výročie konca druhej svetovej vojny. Pri spoločnom

hrobe obetí vraždenia fašistov sme sa porozprávali o udalostiach, ktoré sa v Slovenskej Ľupči a jej okolí odohrali v období od jesene 1944 do oslobodenia obce v marci 1945.

O tom, aký zaujímavý môže byť aj taký obyčajný deň, spojený s poznávaním obce, svedčia aj postrehy niektorých z nás:

„Páčilo sa mi, že Slovenská Ľupča spravuje aj okolité obce a dbá na životné prostredie.“

„Zaujala ma história miestnej knižnice, ako aj zaujímavosti iných knižníc vo svete.“

„Pani učiteľka nám pútavo rozprávala o dejinách druhej svetovej vojny v spojení s našou obcou.“

Text a foto: ZŠ

Nielen vyrúbať a vysadiť, ale starať sa

V minulom čísle LZ ma zaujal nenápadný článok Jána Kováčika „Stromková slávnosť“. Je jeden z tých, čo naozaj vedia dušu pohľadiť. „...Žiaci a občania pod vedením pána učiteľa Emila Plandera vysadili na Tehelni 95 sliviek a 938 javorov, na Hôrke 30 čerešní a 19 orechov a vo Švarci 375 rôznych ovocných stromov.“

Som presvedčený, že keby sa pán učiteľ Plander a jeho rovesníci dnes prešli po Lupči a jej okolí, nechápali by, ako dokážeme byť k svojmu okoliu takí necitliví. Žiaľ, táto necitlivosť voči prostrediu, v ktorom žijeme, je jedným z prejavov rýchlo napredujúcej degenerácie ľudského pokolenia. Jej klinické príznaky sú rôzne, od opakujúcej sa snahy niektorých jedincov zapchať kontajner na triedený papier čo najväčšími nerozobratými kartónovými škatuľkami, cez presvedčenie o prebytočnosti stromov na ulici, pretože z nich padá listie, až po obviňovanie alejí pri cestách za vyhasnuté životy pri autonehodách...

Ale sú medzi nami aj citlivo vnímajúci občania, a preto výrub drevín bez náhradnej výsadby, ktorých bolo v našej obci za posledných rokov pomerne dosť, sa nezaobišlo bez kritiky. Čiastočnou náplastou bolo vysvetlenie, že náhradná výsadba sa nemôže realizovať, pokiaľ je obec rozkopaná z dôvodu budovania novej splaškovej kanalizácie. Tento rok sa už kanalizácia nebudovala, a predsa došlo k rozsiahlej výrubom ihličnatých drevín, najmä na Školskej ulici a 1. mája. Môžem vás uistiť, že tieto žiadosti na výrub podané obyvateľmi spomenutých ulíc boli prerokované a následne schválené

Komisiou životného prostredia a verejného poriadku.

Komisia sa na svojom minulom zasadnutí uzniesla na tom, že výsadbu drevín v obci a starostlivosť o ne, ako aj ich obnovu je nutné riešiť koncepčne. Cieľom takéhoto riešenia je dosiahnuť dlhodobjšiu trvácnosť vysadených drevín, ako aj plynulú obnovu bez drastických opatrení, ku ktorým muselo dôjsť na Školskej ulici – výrubu všetkých stromov, o ktoré sa obec nestarala napriek odporúčaniam odborníka v štúdiu z roku 2000.

Z tohto dôvodu je potrebné vo vybraných lokalitách, kde v posledných rokoch boli realizované výrubu, prípadne dreviny už nie sú vo vyhovujúcom zdravotnom

stave (Ul. 1. mája, Mierová, Za nožiarňou, Školská, Hronská) vypracovať plán výsadby drevín. Jeho obsahom bude predovšetkým vhodne zložené a počty drevín na uvedených lokalitách, vrátane ich rozmiestnenia, návrhu starostlivosti o ne a plánu obnovy. Dokument by mal byť spracovaný do jesene, keď sa bude realizovať výsadba na uvedených lokalitách. Obec má v tohoročnom rozpočte vyčlenené finančné prostriedky na výsadbu a je na nás, aby nešlo o zbytočne vyhodnené peniaze, ale aby sme aj po rokoch vedeli tento čin oceniť a aby sa za nás nemusel hanbiť ani pán učiteľ Plander.

Daniel Baláž

Deň v divadle

V stredu 15. apríla sme sa zúčastnili na divadelnom predstavení v Bábkovom divadle na Rázcestí v Banskej Bystrici. Predsa len, museli sme deviatkom dopriať trochu ticha pri Testovaní 9, preto sme dopoludnie strávili mimo školy sledovaním divadelného spracovania života Terézie Vansovej – predstaviteľky prvej generácie

slovenského realizmu a jej manžela Jána Vansu.

Nakukli sme do histórie. Sledovali sme, ako sa hodnoty ženy – nežnej bytosti, vyrovnávajú hodnotám muža, ako jej osud neprial, a zároveň jej dožičil veľké úspechy v oblasti literárnej tvorby. Prelínanie smutných a humorných situácií ma veľmi zaujalo. Predstavenie som si užila.

Nadišiel čas odchodu, a tak naše kroky smerovali na železničnú stanicu, potom do vlaku.

Po čase, strávenom vo vozňoch, sme takmer uškvarení značne ocenili čerstvý lupčiansky vzduch. Unavený teplom si každý kráčal vlastnou cestou – domov.

Alexandra Horváthová,
8.B

Krajšie a bezpečnejšie detské ihrisko

Brigádovali sme

A máme tu jar, hádam najkrajšie obdobie v roku. Teplé slnečné lúče konečne prebudili zo zimného spánku nielen prírodu, ale aj nás naplnili novou dávkou energie a radosti urobiť niečo dobré a užitočné. V sobotu 25.4.2015 sa nás na detskom ihrisku stretlo len pár, ale s chuťou a dobrou náladou sme sa pustili do úpravy areálu. Výsledok našej práce mohli posúdiť všetci tí, ktorí si už na detskom ihrisku prišli tento rok oddýchnuť a stráviť voľný čas.

Bezpečnosť nadovšetko

Bezpečnosť našich detí je pre nás na prvom mieste, preto sme pred samotným otvorením ihriska zrealizovali kompletnú revíziu herných zostáv a opravu už časom poškodených častí. V najbližšom čase plánujeme pieskovisko vybaviť pevným krytom, ktorý piesok lepšie ochráni pred prípadným znečistením. Za spoluprácu pri oprave poškodených častí a rýchlu a kvalitne odvedenú prácu ďakujeme Andrejovi Gondovi a jeho firme ARKaI. Zároveň vyslovujeme veľké poďakovanie zástupcom obecného úradu menovite pani Evke Gránerovej za vynikajúcu spoluprácu pri zabezpečovaní kosenia a pri odvoze odpadu.

Otváracia doba neobmedzená

S cieľom vyhovieť všetkým malým aj veľkým návštevníkom vám s radosťou oznamujeme, že otváracia doba detského ihriska bude počas letnej sezóny 2015 neobmedzená. V tejto súvislosti prosíme všetkých návštevníkov, aby dbali na bezpečnosť svojich detí, udržiavali čistotu a rešpektovali fakt, že ihrisko slúži všetkým, a preto našim cieľom je ho udržiavať, ďalej vylepšovať a nie ničť.

O akýchkoľvek nevhodných prejavoch správania a konania na detskom ihrisku, prosím, informujte Obvodné oddelenie policajného zboru Slovenská Lupča, rodičov a priateľov MC Kľúčik, prípadne zástupcov obecného úradu. Ďakujeme...

rodičia a priatelia MC Kľúčik

Talent Revúca 2015

Rok 2015 našej ZUŠ-ke praje. Žneme úspechy vo všetkých vyučovacích odboroch, a to nás teší, motivuje, dáva zmysluplnosť našej práce. 16. apríla 2015 sa Ivona Petříková z klavírnej triedy Mgr. Marcelky Jamrichovej zúčastnila celoslovenskej súťaže TALENT REVÚCA 2015. Súťaž je zameraná na kompozíciu vlastnej hudobnej tvorby v melodických a harmo-

nických hudobných nástrojoch. Ivonka súťažila v kategórii do 11 rokov, kde na klavíri interpretovala vlastnú skladbičku s názvom „SNEŽIENKA“. S touto skladbou získala 2. miesto a prezentovala

tak v celoštátnom povedomí našu ZUŠ. Aj keď skladba mala prevažne populárny charakter a zobrazila pocity autorky, bola interpretovaná na veľmi vysokej úrovni s čistou melodickou linkou. Odbornú

porotu tvorili významní slovenskí hudobní skladatelia a pedagógovia Konzervatória v Košiciach Norbert Bodnár

a Jozef Podprocký. Na Ivku v Revúcej dohliadal riaditeľ ZUŠ a otec

v jednej osobe, aby dcéru podporil, ale aj zistil úroveň mladých slovenských skladateľov. Každopádne to našu malú komponistku motivovalo k ďalšej vlastnej tvorbe.

Mgr. Ivo Petřík, ZUŠ

PINK SONG 2015

Ďalší úspech ZUŠ v podobe zlatého a strieborného pásma.

Zmienka je o speváckej súťaži, do ktorej sa zapojili školy z celého Slovenska – o PinkSong-u vo Zvolene. Piaty ročník súťaže sa niesol už tradične v duchu slovenských, ale i zahraničných piesní rôznych žánrov. Našu Zuš-ku reprezentova-

li Nela Nálepková z triedy Mgr.art. Zuzany Polónyovej, Monika Šifferová a Erika Klimentová z triedy Mgr. Zuzany Uhríkovej. Korepetíciami v klasikej piesni Ęriku sprevádzala Mgr. Daša Kochelková PhD. Nelu a Moniku v populárnej piesni tradične klavírne sprevádzal Mgr. Ivo Petřík. V odbornej porote mali svoje miesto spevák Peter Bažík,

Mgr.art. Miroslava Pastorková-Kiseľová Phd., Mgr. art. Stanislav Bartko ArtD. Nela Nálepková v kategórii do 15 rokov získala zlaté pásmo a cenu za najlepšiu interpretáciu zahraničnej populárnej piesne. Monika Šifferová v kategórii do 18 rokov získala v populárnej piesni strieborné pásmo. Erika Klimentová v prednese klasikej

piesni do 15 rokov získala cenu za účasť na súťaži. Všetkým dievčatám blahoželáme a prajeme veľa hudobnej chitvosti do ďalšej práce. Dôležitým faktorom je, že od roku 2007 máme správne naštartovanú Základnú umeleckú školu a sme hrdí, že v pozitívnom duchu reprezentujeme obec Slovenská Lupča.

Mgr. Ivo Petřík ZUŠ

DFS DRIENKA v Moštenici

V sobotu 16. mája bol krásny slnečný deň, ktorý sme strávili v Moštenici. Tento deň bol jedinečný pre všetkých - pre organizátorov, pre nás i pre publikum.

Organizátori - Miestny odbor Matice slovenskej pripravil 1. ročník akcie varenia jedál typických pre Moštenicu. Podieľali sa ňom všetky miestne šikovné gazdinky a uvarili, či upiekli rôzne dobroty.

Pre nás bol tento deň vzácnym tým, že sme v Moštenici vystupovali prvýkrát. Veľmi sme sa na vystúpenie tešili, pretože tam máme nielen veľa známych a kamarátov, ale aj naše deti z tejto dedinky sa mohli ukázať na domácom pódii. Zároveň sme týmto vystúpením pomyselné otvorili letnú sezónu 2015.

A publikum? To malo možnosť ochutnať domáce dobroty, ale aj vidieť program nášho súboru.

Ďakujeme veľmi pekne za vrelé

privítanie. Za úžasnú atmosféru, ktorú Mošteničania vytvorili, za pochvalné slová a najmä za možnosť zúčastniť sa na krásnom podujatí.

Samozrejme, veľké ďakujem patrí aj gazdinkám za kuchárske majstrovstvo, ktoré sme po vystúpení ochutnali. Veľmi nám u vás chutilo.

Skutočne, od prvého momentu a stretnutia s pánom šoférom Korbelom, cez privítanie pánom starostrom Luptákom a starostlivosťou

FOTO: <https://plus.google.com/u/0/photos/103055290152911178408/albums/6149553959798623393>

pani Milenky Hlinkovej a Alenky Luptákovéj, to bol krásny deň a ani domov sa nám nechcelo... ale však, radi prídeme aj nabadúče.

Jana Krížová

Máj v škôlke

„Máj, máj, máj, zelený, pod oblôčkom sadený“, spievali si deti pod oblôčkami materskej školy popri tom, ako na košaté brezy za pomoci učiteliek uväzovali pestrofarebné stužky. Touto aktivitou si nielen načas ozdobili školský dvor, ale si aj spoločne pripomenuli tradíciu stavania májov,

ani 6.mája 2015, kedy sa opäť na javisku vystriedali jednotlivé triedy so svojim pripraveným pásmom. Oslavu otvorila pani riaditeľka Mgr. Anna Sojaková a pán poslanec Jozef Polievka so svojimi príhovorami. Básňami sa maminkám priho-

ktoré kedysi stavali mládenci pre svoje milé.

Deň matiek je pre škôlkarov veľkým sviatkom, ktorý so svojimi maminkami i celou rodinou oslavujú spoločným programom v kultúrnom dome. Nebolo tomu inak

vorili detičky z triedy „Lienok“, oči potešili veselým šašovským tančekom najmladšie deti z triedy „Žabiek“. Príbeh o Šípovej Ruženke porozprávali „Zajkovia“, v role cirkusantov sa predstavili „Včielky“ a trieda „Mravčekov“ zahrála divadelné predstavenie O nezbedných kozliatkach. Záverečná pieseň „Čo všetko deťom k šťastiu treba“ dodala bodku sa pekným popoludním, ktorá v sebe niesla dôležitý odkaz o tom, že deti k šťastiu najviac potrebujú láskavú maminku a veselého ocina, ktorí sú tu stále pre nich a to ostatné už nie je také podstatné..

Kolektív MŠ

Zažltnuté listy histórie o Slovenskej Ľupči

...alebo možno aj takto to bolo

Zhrbený a prešedivený páter František sa prechádzal popri šumiacej Ľupči. Otočil sa a uprel svoj pohľad na kláštor, ktorý sa kúpil v lúčoch ranného slnka. Zamyslel sa. Tento rok, rok Pána 1679 začal veru čudne. Hneď na začiatku udreli tuhé mrazy, ktoré ani najstarší rehoľní spolubratia nepamätajú. Stromy s rachotom pukali od mrazu. Ľupčianski gazdovia začali nariekať, Panbožko nám neprikryl oziminy, pšeničky a raže snehovou perinou, všetko vymrzne a nebude ani vody z jari a sená zo začiatku leta budú biedne. Ej, veru psota a hlad nás prikváča.

V jasných zimných nociach vídaval páter František čudné obrazce na Božej oblohe. Celé roje hviezd padali zo zimnej klenby na zem. Nevedel si to vysvetliť. Sú to Božie znamenia? A čo znamenajú? Pred dvoma dňami dostal list od svojho dobrého priateľa a spolubrata v Kristu, predstaveného kláštora Františkánov z Trnavy. Kde píše: „Milý spolubrat, ej, veľký Boží trest za naše hriechy zoslal mocný Boh na nás. Celý kresťanský svet je v jednom trestajúcom ohni, vojny turecké a choroby moru nás tvrdo trestajú. Vo Viedni zomrelo na mor 40 tisíc kresťanov, v Prešporke ich bolo 10 tisíc, aj vo Zvolene rovná tisícka. Ale nezúfajme a prosíme Krista nášho spasiteľa o pomoc. Prosme ho vo dne, v noci, posilňujeme sa jeho slovami, ktoré povedal svojim učeníkom – nebojte sa, ja som s vami po všetky veky až do skončenia sveta. A veru, ako keby ten koniec sveta už aj prišiel, môj brat v Kristu.“

Z kláštorného kostola sa rozzvučal zvon, ktorý pripomenul pátrovi Františkovi, že je čas na rannú bohoslužbu a odovzdať sa do Božích rúk. Najskôr do Ľupče prichádzali len nejasné správy o tom, že až z Podunajska sa šíri ďalšia vlna čiernej smrti. Zatiaľ Ľupča mala šťastie na pohromy. Ani Turci, ktorí výbojmi vyrabovali Poniky a penikli až ku Šalkovej, Ľupču neohrozili. Povestná čierna smrť Ľupču obišla. Ale aj tak sa ľudia báli, čo prinesie čas. Zpoza Kopy sa vyhuplo slnko a zrodilo krásny júlový deň. Ľupčianski gazdovia sa ponáhľali na polia do žatvy.

Od Zábřežu do Ľupče sa vliekol unavený žobrák. Už ani poriadne nevedel, ako dlho je na cestách. Jeho pút sa začala v jeseni minulého roku v ďalekých Benátkach. Často posta-

val, vliekol sa už z posledných síl. Cítil, že ho začína spaľovať horúčka. Ponad strechy domov zbadal vysokú kostolnú vežu s krížom. Jeho ťažké kroky smerovali práve tam. Ažďaj veriaci tohto kostola sa nado mnou - žobrákom zľutujú a dajú mi almužnu. Z podvečerných driemot ho prebral hlahol zvona na kostolnej veži. Okolo neho sa ponáhľali Ľupčianske ženičky, ale aj páni majstri, tovariši a učni do chrámu Pána. Trpezlivo čakal na koniec omše. Ľudia začali vychádzať z kostola. Do jeho pokorne natiahnutej ruky padol malý medený peniaz, ktorý vhodila stará ženička, síce veľa nemala, ale aj z toho mala žobráka obdarovala. „Pán Boh zaplať“, povedal. Veriaci už dávno vyšli z kostola a on ešte stále kľačal na kolenách, už nemal síl sa postaviť na nohy. Tíško sa zosunul na zem. Jeho ležiace telo si všimol mladý kaplán Vavrínek, keď ako posledný opúšťal kostol. Zohol sa nad ním. Všimol si jeho rozpalenú tvár a ponáhľal sa na faru po kostolníka. Ten mu povedal: „Trebá ho zaniest do neďalekého špitála“ tam sa o neho postarajú“. Kostolník zašiel za číždárskym majstrom Žárom a poprosil ho o dvoch mocných tovarišov. Ti nevládneho žobráka podopierajúci dovedli do špitála. Páter František z kláštora práve dokončil spoved starej žobráčky Zuzany, ktorá bola od narodenia ochrnutá na jednu ruku. Nemala už nikoho, preto tam bývala na útraty slobodného výsadného mestečka Ľupča spolu s niekoľkými nevládnymi a opustenými starcami. Páter František podišiel k tovarišom: „Sem, na túto posteľ ho položte!“ povedal.

Hneď na prvý pohľad ho upúta- la jeho rozpalená tvár od horúčky a dusivý kašeľ. Len čo ráno páter František dokončil svoje povinnosti v klástore, ponáhľal sa do špitála. Pred vchodom stretol skupinku obyvateľov, ako sa rozchádzajú žobrať po Ľupči.

Právo žobrať dvakrát do týždňa dostali od richtára a prisázných mestečka Ľupča preto, lebo prispievajú na špitál od obce boli malé. Prvé kroky pátra smerovali k posteli žobráka. Pri pohľade na neho sa prelako. Žobráka zachvátil silný záchvat kašľa, pri ktorom vykašlal čierny hlien so zvyškami krvi. Na jeho tele zbadal modro sfarbené flaky, končiky prstov a ušné lalôčky boli čierne. Prežehnal sa, z úst mu vyšiel vzdych „Pane Bože, veď je to mor!“ Áno, bola to ona zlovestná čierna smrť, ktorá zavitala do Ľupče. Do rána žobrák zomrel. Páter František tušil, že sa blíži niečo hrozné. Niekoľko pár dní si Ľupča žila svojim bežným životom. Najskôr začali chorieť deti, postupne aj dospelí. Páter František aj ostatní jeho spolubratia s miestnym kňazom nestačili dávať chorým pomazanie. Stále častejšie sa na kostolnej veži smutne ozýval hlas umieračika za zosnulých. V Ľupči ako keby sa zastavil čas, niektorí ešte zdraví ľudia v hrôze bali svoje skromné imanie a utekajú do blízkych hôr. Po Ľupči sa ozýva v maštaliach bučanie statku, ktorý nemá kto opatriť aj zavýjanie psov. Vymierajú celé rodiny. Živí nestihajú pochovávať mŕtvych. Prišla skorá jeseň. Vo vetre poletujú snehové vločky, ako keby chceli prikryť Ľupču a jej veľký žiaľ nad mŕtvymi. Už mesiac nik

v Ľupči neumrel, zlovestná čierna smrť už odtiahla niekde inde.

Páter František ešte viac zostarol a chrbát sa mu viac zohol. Zo spolubratov zostali len traja, všetci ostatní spia večným spánkom na kláštornom cintoríne a v Ľupči okolo kostola, 700 Ľupčanov.

V 18. storočí (r. 1725) na pamiatku tejto tragicko-udalosti živi postavili mŕtvym MARIANSKY MOROVÝ STĽP a na ňom vysekali slová: SINE LABE VIRGINI v preklade z latinčiny: VENOVANÉ PANNE, ako vďaka Panne Márii za ukončenie moru v Ľupči.

Súčasný Mariánsky morový stĺp pred katolíckym kostolom je len replika. Originál stĺpu stál pred evanjelickým kostolom. Keď stĺp postavili, evanjelický kostol ešte nestál. Pút originálu MARIANSKEHO MOROVÉHO STĽPU sa skončila na Ľupčianskom hrade. Chvála Bohu, že sochy stĺpu sú dôstojne uložené. Ostatky stĺpu skončili biedne vedľa hradného altánku pri vstupe do hradu.

Pár slov na záver

Pred niekoľkými rokmi som sa zúčastnil brigády, konkrétne sa robilo odkanalizovanie dažďovej vody zo strechy katolíckeho kostola. Bager vykopal základný výkop skoro okolo celého kostola a my, brigádnici sme výkop niekde dokopávali ručne a hlavne sme zrovnávali dno výkopu do spádu. Keď sme prišli na južnú stranu kostola a boli sme v hĺbke asi 3-4 metre, v boku výkopu ma upúta súvislý pás ľudských kostí, a to až v dvoch radoch nad sebou. Hneď mi začalo vrtať v hlave PREČO je tu toľko ľudských kostí? A to až v dvoch vrstvách? Keď som začal zhromažďovať historické fakt o môjho príspevku do tohto časopisu, dostal som odpoveď na moje PREČO. Boli to pozostatky Ľupčanov, ktorí zomreli počas morových epidémií, ktoré Ľupču zasiahli niekoľko ráz.

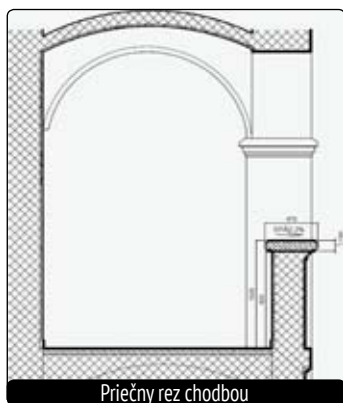
Roman Lakomčík

Zaujímavosti k obnove horného nádvorja Hradu Ľupča – 3. časť „Arkádová chodba“

Všetky vstupy miestností dvoch nadzemných podlaží horného hradu Ľupča sú orientované smerom k hornému nádvorju. Vstupy ústia do priestoru arkádovej chodby, ktorá zaberá úroveň týchto podlaží. Je zjavné, že chodba bola budovaná vo viacerých etapách, čo sa prejavuje aj na jej architektonických detailoch.

Priečny rez chodbou

Chodba počas výskumu

Obdobie baroka sa na hrade začalo uplatňovať od prvej polovice 17. storočia. S týmto obdobím je spojená ôsma stavebná etapa hradu Ľupča, v rámci ktorej bolo do areálu vnesených viacero nových prvkov. V prízemí horného nádvorja bola vybudovaná arkádová časť, konkrétne v úseku medzi donjonom a západným kútom nádvorja. Druhá časť chodby zaberala celú

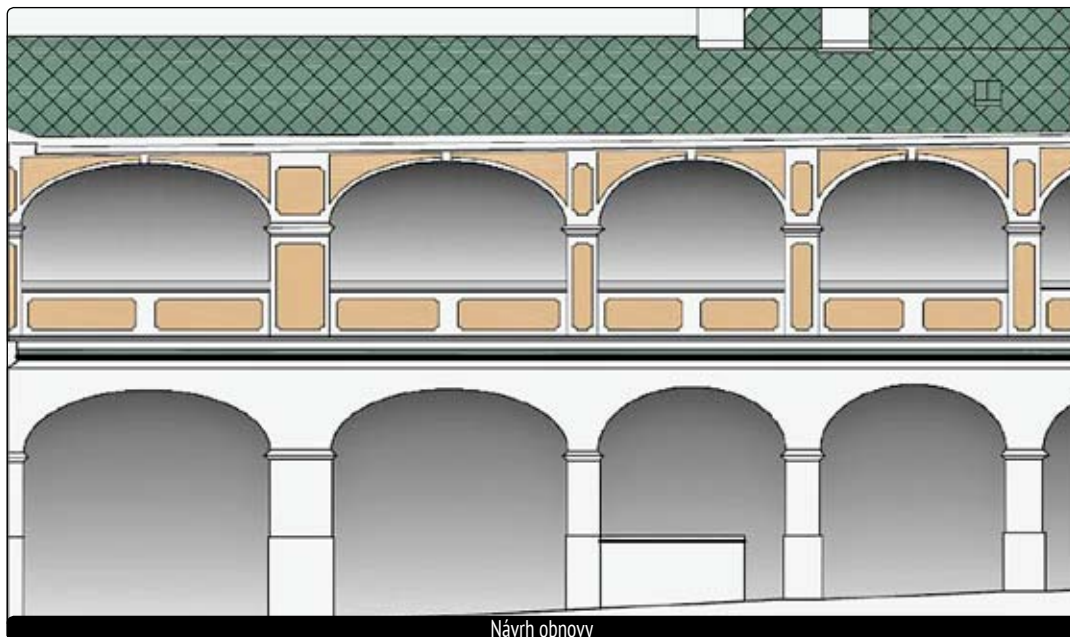
plochu južnej strany nádvorja. S postupujúcim klasicizmom koncom 18. storočia sa vybudovalo aj druhé podlažie arkádovej chodby, a to i na južnej strane hradného múru. Nad stredným poľom novej arkády sa postavil tympanón s priestorom pre hodiny. Týmto úpravami získalo horné nádvorie nové dimenzie a výraz. Avšak po druhej svetovej vojne sa do areálu v rámci komunis-

tických akcií začali zväzovať rehoľné sestry, aby tu boli internované a oddúčené od bežného obyvateľstva. Práve v tomto období sa celý hradný komplex začína pretvárať pre potreby sestier. Kvôli zaisteniu väčšieho tepla na chodbách boli na prízemí arkády vyplnené tehlovou výplňou a všetky zvyšné otvorené časti na oboch podlažiach arkád boli zasklené mnohotabulkovým spôsobom.

Na základe návrhu ochrany, obnovy a prezentácie tejto časti budú na úrovni prvého podlažia arkádové chodby uvoľnené od sekundárnych zámuroviek a zasklenia. Zábradlia arkád na druhom podlaží budú ponechané bez zasklenia, ale existujúce betónové krycie dosky budú nahradené kamenným materiálom podľa rozhodnutia Krajského pamiatkového úradu. Reštaurovaná bude aj plošná výzdoba arkádových chodieb. Bolo zistené, že výzdoba má charakter zrkadlových (opakujúcich) plôch. Zrkadlá sú pravouhlé so štvorkrúhovými výsekmí v rohoch. Na arkádovom oblúku zrkadla sledujú tvar zaklenutia. Zrkadlá sú vytvorené prifarbenou omietkou so štruktúrou, deliace pásy a pasparty sú pretreté náterom v bielej farbe. V prízemnej časti arkád výzdoba nebola zistená. Celkovým zámerom obnovy tejto časti je odstránenie sekundárnych zásahov a reštaurovania fasád tak, aby chodba poskytla hornému nádvorju výraz z konca 18. storočia.

autor: Mgr. Vladimír Homola – kastelán hradu Ľupča

zdroje: Akad. mal. Miroslav Šurin a kol., Reštaurátorský výskum horného nádvorja, 2015, Ing. arch. Jozef Sálus, Projekt obnovy horného nádvorja, 2015 Ing. arch. Ivan Gojdič, Architektonicko-historický výskum, 2003

Návrh obnovy

Z Knižnice ženského magazínu (6)

Máj poznáme aj ako Mesiac lásky, všetko je v rozkvetu a príroda pozýva svojich milovníkov na prechádzky a oddych. Stavajú sa máje a mladí zaľúbenci sa nezabudnú v máji pobozkať na znak vernosti a šťastia pod rozkvitnutou čerešňou. Vôňa rozkvitnutej čerešne rozhodne patrí k tým príjemným, aspoň pokiaľ nie ste alergik. Choďte preto von a bozkávajte sa! Nemusí to byť práve tradičná čerešňa – postačia voňavé kvety. Nielenže si tým prehlbíte vzťah, znížite krvný tlak a stres, ale zároveň si zapíšete príjemnú spomienku, ktorú si budete môcť ľahšie pripomenúť ovoniavaním tých istých kvetov aj po dlhšom čase. Holandské príslovie hovorí Nie je stále májový večer a mohlo by súvisieť s dnešným príbehom, v ktorom si oživuje spomienku na osudový majáles 34-ročná lekárka Klára.

li unášať dlho po polnoci. Tancovala som s Dušanom ešte veľa krát a dávno som sa tak dobre necítila. Keď sme odchádzali domov, priatelia ma prenechali v jeho ochrane. Priznám sa, že kdesi vnútri som cítila nesmiernu radosť, že pôjde Dušan so mnou. Pomaly sme kráčali príjemnou nocou tichými ulicami. „Ako je možné, že taká žena ako vy je ešte slobodná?“ opýtal sa a jeho oči blúdili po mojej tvári. Neviem prečo, ale zrazu som sa počula, že mu rozprávam príbeh mojej veľkej študentskej lásky. O našom rozchode na rôzne pracoviská po skončení medicíny, ako aj o mojom úplnom sklamaní, keď som sa dozvedela, že sa môj blízky priateľ oženil s dcérou riaditeľa nemocnice, kde pracoval. „Čakala som na lásku, tá odišla, a tak som sa stala obeťou zanietenia do práce,“ zakončila som svojou sponou. Cítila som, že ma silnejšie chytil pod pazuchu a chvíľu mlčal. „Na lásku máte ešte stále právo,“ povedal a bokom sa na mňa pozrel, „verte mi, som právnik, trochu sa usmial, „a ja mám väčšie nádeje,“ dodal a sklopil oči. Ostalo chvíľu ticho, počula som iba naše kroky a v hlavách nám vírilo more nepokoja. To ticho prerušil Dušan a šeptom povedal: „Som rozvedený, pred piatimi rokmi mi odišla žena so svojím šéfom.“ Rozhovoril sa o tom, ako ťažko znášal tento úder. Nebol na to pripravený a poznačilo ho to natoľko, že musel odísť zo súdu a začal pracovať ako právny poradca. Až matkina choroba ho prebrala. Uvedomil si, že nie je sám a život ide ďalej. A vtedy v nemocnici uvidel ženu, matkinu lekárku, s ktorou hovoril a ktorá ho nesmierne zaujala. Obdivoval ju – jej milý úsmev a ženskú nehu. Hovoril krásne o tej žene ako o tretej osobe, pričom sme obaja vedeli, že hovorí vlastne o mne. Bola som taká rozčítlivá, že som sa neovládla a v dojatí som sa k nemu pritulila.

Objal ma okolo pliec a ja som s prekvapením vyriekla: „Ale prečo sme sa potom nestretli? Prečo...?“ Nedopovedala som, uvedomila som si, že som mu začala tykať. Nereagoval na to, zastal a rukou ma pohladil po vlasoch na čele. „Čakával som vás neraz pred nemocnicou, no nenašiel som odvahu osloviť vás.“ Hoci sme šli pomaly zahĺbení do nášho rozhovoru, prišli sme k domu, pričom som zastala. „Tu bývam,“

prerušila som náš rozhovor a urobila som krok smerom k bráne. Stál oproti mne, zdvihol hlavu, očami prešiel ponad bránu a čoraz vyššie po oknách na poschodí. Zrazu ma jemne privinul a ľahko pobozkal na ústa. Mój rozum sa bránil, no telo sa oddalo a jeho bozk som prijala s privretými očami. „Chcem sa s tebou znovu stretnúť,“ začal mi tykať a hľadieť mi priamo do tváre. Trochu som sa odtiahla a z kabelky som mu podala svoju vizitku. „Stačí zavolať,“ šepala som. „Zaujímavé, že náhoda nás takto spojila v osudovom tanci,“ dodala som, chtiac sa trochu zbaviť vnútorného rozrušenia a nadobudnúť sebaistotu v tejto pre mňa už dávno nezažitej situácii. Jemne mi chytil ruku, pritiahol si ju k ústam, pobozkal ju s úsmevom riekol: „To nebola náhoda. Pri vchode som mal známeho a modrý lístok s číslom sedemdesiatšedem som si dobre postrážil, aby ho nedostal niekto iný.“

Upravila Eva Horská

V hlavách nám vírilo more nepokoja

Napriek všetkým mojim výhovorkám ma priateľka a jej manžel vytiahli na majáles, ktorému sa už dlhší čas robila reklama po celom meste. Vo veľkej sále spoločenského domu sa zišlo mnoho ľudí, ktorí v meste niečo znamenali. Zábava už bola v plnom prúde, keď vyhlásili osudový tanec. Bol to názov pre atrakciu, pri ktorej sa na parkete v tanci stretli ženy s ružovými a muži s modrými lístčkami s rovnakým číslom. Lístičky sme si vybrali pri vstupe do sály pred začiatkom majálesu. Mala som číslo sedemdesiatšedem a osud mi nahral tanečného partnera, ktorého som už poznala. – V našej nemocnici nedávno navštevoval jednu moju pacientku a vedela som o ňom toľko, že je to jej syn. – Prvé vety boli teda informácie o zdraví jeho mamy. Spomínal, ako rád chodil na naše oddelenie, ako ma vraj jeho matka obdivovala. Pritom zdôraznil, že nie iba ona. Bol výborný spoločník a požiadal ma aj o ďalší tanec. Potom pozval na parket moju priateľku. Keď sme sa s jej manželom vracali po tanci k stolíku, on už sedel pri nás. „To je pán Dušan, pozvala som ho medzi nás,“ zašvitčila priateľka a lišiac ky pridala, že vraj bude mať takto bližšie k svojej tanečnici. Zároveň sa významne pozrela na neho i na mňa. V dobrej nálade sme sa necha-

Základná umelecká škola v Slovenskej Lupči

vyhlasuje

SÚŤAŽ PRE DETI NAŠEJ ZUŠ A DETI Z OBCÍ POD PANSKÝM DIELOM

Ak máš od 0 do 15 rokov a chceš sa stať mladým spisovateľom alebo ilustrátorom, zapoj sa do súťaže!

Hugo a Máša by boli radi, keby si svojimi príbehmi alebo kresbami prispel do ich budúcej knižky. Preto zober pero, papier a napíš zaujímavý, vtipný príbeh o tom, čo podľa Tvojej fantázie zažili. Ak rád kreslíš, zober farby a nakresli ich.

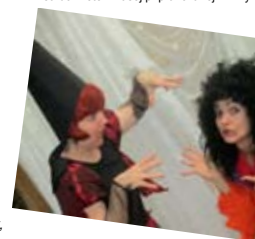
Kto sme?

Voláme sa Hugo a Máša, pôvodom ponožkári a ožili sme vďaka čarodějnickejmu omylu, keď čarodějnice Alica poriadala svoje čarodějnickej kurzy. To, kde a ako žijeme, čo všetko zaujímavé a neuveriteľné nás postretlo, sa dozviete z našej pripravovanej knižky.

Podmienky súťaže:

Súťaž štartujeme 29. apríla a svojimi kresbami a príbehmi môžeš príspevať do 30. októbra.

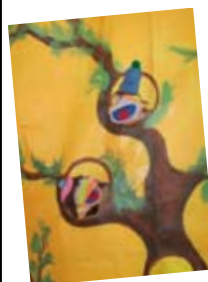
Ich počet nie je limitovaný. Kresby doruč poštu, alebo osobne do ZUŠ-Školská 16, 97613 Slovenská Lupča a príbehmi mailom na ponozkaci@gmail.com

K príspevkom doplniť svoje údaje: meno, priezvisko, adresu školy, ktorú navštevuješ. Tvoju vlastnú adresu a vek.

PRÍBEH- približne 1- 2 strany, veľkosť a typ písma na PC- Arial 14
ILUSTRÁCIE- formát A4, použi pestré vodové, alebo temperové farby

námety na príbeh: názov a príbeh vymyslíš podľa svojej fantázie
námety na ilustrácie: nájdeš na www.zusslupca.sk

O výsledkoch súťaže Ťa budeme informovať!

„Žabiatka“ vo svete

„Prišli sme, zahrali sme a zvíťazili sme.“ Aj takto by sa dalo stručne a s hrdosťou opísať to, čo sme s predškôlkami z Muzikolandy z našej ZUŠ zažili 24. 4. (piatok) v Bánovciach nad Bebravou.

Keďže cesta z Podkoníc na určené miesto bola dlhá, zraz sme mali už skoro ráno o 6:00 hodine. Zavreli sa dvere autobusu, zakývali sme rodičom a náš cieľ bol jasný. Zúčastniť sa celoslovenskej súťažnej divadelnej prehliadky „Bábku-lienka“.

Hneď ako sme prišli na miesto, dostali sme vlastnú šatňu, výborné koláčiky na občerstvenie a náš divadelný deň mohol začať.

Sálu naplnenú škôlkarmi z celého Slovenska privítala organizátorka podujatia pani Lagino-

vení sme všetci spoločne kráčali Bánoveckým námestím na obed a v krásnej reštaurácii nás pohostili ako kráľov. Malých škôlkarov po obede čakalo kino, nás učiteľky zas odborný seminár s porotou.

Keď sme sa na záverečné vyhod-

Zdalo sa nám neuveriteľné, že sme „zabodovali vo svete“. Veď spomedzi štyroch ocenení a vyhlásení laureáta celej súťaže sme si práve my niesli jedno domov. Diplom, kniha, CD a veľa ďalších spoločných cien nás veľmi potešili. Niektorí unave-

vá- riaditeľka MŠ v Bánovciach nad Bebravou. Pozreli sme si aj divadelnú prácu iných detí a o to viac namotivovaní k lepším výkonom sme čakali, kým príde rad na nás. Musíme zhodnotiť, že herci sa držali veľmi statočne. Po odohraní všetkých trinástich predsta-

notenie opäť všetci usadili do sály, netušili sme ako to dopadne. Nedomýšľali sme odhadnúť ako rozhodne porota, pretože všetky divadielka sa nám páčili. Porota oznámila, že práve naše „Žabiatka“ získavajú cenu za výtvarné a hudobné spracovanie, naša radosť bola veľká.

ni po celom dni hneď v autobuse zaspali a tak nám cesta ubiehala rýchlejšie. Vrátili sme sa približne o 18:30 hod., ale môžeme skonštatovať, že tento celodenný výlet bol pre nás príjemným zážitkom, veľkou skúsenosťou, ale aj odmenou.

Text+foto: Lucia Petříková

„Divadlo a my“

Divadelná sezóna je v plnom prúde. Posledné dva aprílové dni (29. a 30. 4) sme aj my v Slovenskej Lupči zasvätili divadlu. Nesúťažná divadelná prehliadka s názvom „Divadlo a my“, ktorú organizuje naša ZUŠ v spolupráci s obcou v Slovenskej Lupči sa už stáva neodmysliteľnou súčasťou a akciou na ktorú sa my, zainteresovaní, tešíme z roka na rok viac. Tento rok sa konal už 3. ročník a musíme zhodnotiť, že sa vydaril nad naše očakávania. Zažili sme dva dni plné divadiel, kde sa ukázali divadelné súbory z okolitých dedín, ale aj napríklad detskí herci zo Starej a Novej Ľubovne. V predošlom ročníku prehliadky sa ukázali Ľubovníčania s jedným predstavením, odvtedy podali pozitívne echo aj ďalším divadelníkom a tak prišli východ reprezentovať až tri súbory. Podľa ich slov a nadšenia sa s veľkou pravdepodobnosťou vidíme aj o rok. Sme radi, že sa naša ZUŠ dostáva do povedomia aj za „hranicami“ Slovenskej Ľupče a že to, čo robíme radi, takisto cítia aj iní.

Okrem divadiel, je naša prehliadka vždy spojená s výtvarnou dielňou, kde velí naša šikovná výtvarníčka Janka Krajanová. Aj tento rok si vďaka jej nápadom deti mohli vyrobiť zaujímavé drobnosti na pamiatku.

Celá prehliadka sa tento krát spájala s našou novinkou. Postavičky Hugo a Máša- naši verní, takmer 10-roční kamaráti, už zažili za tie roky všeličo a preto sme sa rozhodli o nich napísať knihu. Už dávno v nás táto myšlienka driemala a tak ju pomaly chceme premeniť na skutočnosť. Počas prehliadky sme deti doviedli do života ponožkáčov hereckými kreáciami a zahrali ako to vlastne všetko začalo.... „Ako ponožky ožili“ a neskôr sme odkryli ďalší z pripravovaných príbehov „Ako sa z Máši buchtá stala“.

K tomu, aby naša kniha nebola len takou obyčajnou knihou, potrebujeme pomoc od Vás, deti.

Základná umelecká škola v Slovenskej Ľupči preto vyhlasuje súťaž pre mladých spisovateľov, alebo ilustrátorov. Najkrajšie príbehy a kresby sa objavia v našej pripravovanej knižke.

Viac o podmienkach súťaže sa dozviete z nášho plagátika, alebo na www.zusslupca.sk

Budeme veľmi radi, ak sa zapojíte a zabľúдите k nám do sveta fantázie a čarov.

Lucia Petříková

Korzika – raj kajakárov

Človek si často ani neuvedomuje, čo má za humnami. Veľakrát sú to hodnoty, za ktorými iní cestujú stovky kilometrov a domáci ich nevidia. Veď ale prečo? Čo je doma, to sa neráta.

Znie to hlúpo a možno sarkasticky, ale, bohužiaľ, je to v mnohých prípadoch pravda.

Za našimi humny tečie rieka Hron

Aj keď je značne znečistený komaním obyvateľov v jeho okolí, stále je to jedna s najkrajších riek Slovenska. A práve úsek nad Zvolenom patrí k tým najdynamickejším. Voda tu tečie skoro celý rok

a okrem Šalkovej tu nemáme väčší problém.

No a práve na tejto rieke kedysi kralovala silná vodácka komunita. Bohužiaľ, roky pribúdajú a tak ako vyhynuli dinosaury, tak asi vyhynú aj vodáci. Pýtam sa prečo? Veď málokto má pri svojom dome takú riekku. Je to snáď nostalgia, ale toto je moja domovská rieka, na ktorej som vďaka starým bystrickým vodákovi vyrástol, športovo dospel a dnes zbieram ovocie svojho trápenia na zahraničných výletoch.

A práve o svojom poslednom zážitku sa chcem podeliť s vami.

Približovať francúzsky ostrov Korzika vzdialený len 80 km od

taliankeho pobrežia, sa zdá zbytočné. Dobré ho poznajú milovníci mora, turistiky, lezenia, cyklistiky, paraglaidingu, ale aj vodáci. A to už ani nespomínam milovníkov histórie. Táto destinácia poskytuje možnosť spojenia svojej záľuby s leňošením na krásnych plážach tohto ostrova. Práve spájanie aktívneho spôsobu oddychovania s pobytom pri mori urobilo z tohto ostrova Mekku dovolenkarov.

Ja som o Korzike veľa počul, ale stále som ju mal spojenú s menami ozaj dobrých kajakárov, jazdiacich ťažkú až extrémnu vodu, a tak som sa až tak na tento ostrov nehrabal.

Situácia sa dramaticky zmenila, keď mi môj kamarát Rio, majiteľ vodáckej cestovky Adventurio, ponúkol možnosť ísť s jeho klientmi na Korziku v role šófera a inštruktora. Spojenie práce s takouto lokalitou sa jednoducho neodmieta, hlavne keď padne prísľub, že to nebude len o točení kolečka (volantu).

Je začiatok apríla a zo Slovenska vyrážajú dva deväťmiestne „mokrobusy“ obsadené štyrmi inštruktormi a štrnástimi klientmi smerom k ostrovu Korzika. Trasa je obligátna. Najprv prístav Livorno v Taliansku, potom naloženie na trajekt. Štvorhodinová plavba a veľký sen sa naplnia.

Nebudem sa podrobne rozpisovať o našich vodáckych aktivitách na tomto ostrove, lebo laikom to asi veľa nepovie, ale tento článok

radšej okorením fotkami, ktoré ľahšie sprostredkujú naše zážitky.

No a teraz s odstupom času rekapitulujem. Keby nebola rieka Hron, asi by som sa nikdy nedostal na tento ostrov. Čím viacej cestujem, tým si viac vážim, čo vo svojom okolí mám. Bol by som rád, keby k takémuto poznaniu prišlo čo najviac obyvateľov povodia Hrona. Určite by to prispelo k skrášleniu nášho okolia a plnému využitiu potenciálu regiónu. Šťastie a spokojnosť neprichádzajú samy od seba. Človek sa o ne musí pričiniť.

Text: Otto Vincze

Foto: tím adventurio

FB - Apartman u Vendelína

INZERCIA

Predám na cintoríne v Slovenskej Lupči pomník, vhodný na urnové miesto.

Info: správca cintorína:
048/47 232 23, 0902 611 402

Zhasli oči, ktoré nás tak rady videli,
Ochabli ruky, ktoré tak rady pracovali,
Dotýklo srdce, ktoré nás tak vrelo milovalo.

So smútkom v srdci sme si 8. mája 2015 pripomenuli 1. výročie úmrtia mojej drahej mamy, starkej a prastarkej

Anny Mrázovej.

S láskou spomínajú dcéra Janka a vnučka Janka s rodinou.

„Z Tvojich očí žiarila láska a добрota, budeš nám chýbať do konca života. Hoci si odišiel, žiješ stále, náš milovaný. Lebo neumiera ten, kto žije v našich srdciach.“

Tretieho júna 2015 si pripomenieme rok od odchodu na večnosť nášho milovaného

Slavomíra Palúcha.

Spomína manželka a deti s rodinami.

Obecná knižnica ponúka

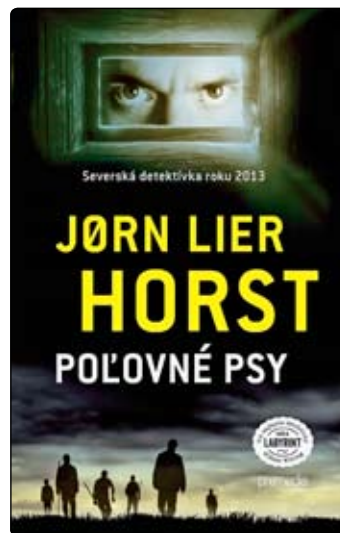
LIER, Jörn: **Poľovné psy**

V starostlivo vybudovaných napínavých príbehoch autor využíva svoje pracovné skúsenosti, či už ide o policajné postupy alebo charakteristiku postáv. Jeho realistický a vecný prístup mu umožnil, aby sa vyhol mnohým žánrovým klišé, vďaka čomu sú jeho detektívne príbehy silné a zároveň uveriteľné.

TUŽINSKÝ, Ján: **Straka nekradne**

Uvedený príbeh je svojimi humanými a morálnymi hodnotami aktuálny pre všetky generácie detí. Peter Straka, hlavný hrdina, sa nešťastnou náhodou dostal na invalidný vozík. Nejde však o sentimentálny či smutný príbeh. Naopak, Peter je družný, veselý, obklopený priateľmi, s ktorými prežíva prázdniny plné dobrodružstva. Vďaka priateľom sa Peter prestane báť rozhodujúcej operácie, ktorá mu má zlepšiť zdravotný stav. Prekoná sám seba, aby nesklamal kamarátov, aby ich posmelil vo viere, že všetko dobre dopadne. **ad**

Opustili nás

V apríli 2015 nás opustili:

Anna Bukovčanová

* 12.5.1946 + 9.4.2015

MUDr. Peter Petřík

* 21.3.1951 + 19.4.2015

Soňa Tokárová

* 27.8.1945 + 21.4.2015

Pozvánka: RODEO Slovenská Ľupča

20. 6. 2015 – 21. 6. 2015

Obdivujete westernových kovbojov? Prídte sa teda zabaviť na Ľupčianske rodeo, ktoré sa uskutoční počas dvoch dní od 20. do 21. júna na škvárovom ihrisku pri

Slovenskej Ľupči. Program začína každý deň od 10-tej hodiny. Uvidíte viacero ukážok aktívnej práce s koňmi a súťaže pretekárov v rôznych disciplínach.

★ 20.-21.6. 2015
OD 10.00 HOD

RODEO SLOVENSKÁ ĽUPČA

Slovenská asociácia western ridingu a rodea

PROGRAM

SOBOTA od 10.00 hod.
RANCH SORTING 1. a 2. kolo
 Triedenie dobytká podľa čísel dvoma jazdcami
RANCH ROPING 1. kolo
 Lasovanie zo stáda
CATTLE PENNING 1. kolo
 Oddeľovanie dobytká, jednotlivci
Slávnostný nástup
BARELL RACE 1. a 2. kolo
 Beh okolo sudov
TEAM PENNING 1. kolo
 Timové oddeľovanie dobytká tromi jazdcami
CALF ROPING 1. kolo
 Lasovanie
NEDEĽA od 10.00 hod.
TEAM PENNING 2. kolo
 Timové oddeľovanie dobytká tromi jazdcami
RANCH ROPING 2. kolo
 Lasovanie zo stáda
POLE BENDING 2. kolo
 Sídrom okolo tyčí
CATTLE PENNING 2. kolo
 Oddeľovanie dobytká, jednotlivci
CALF ROPING 2. a 3. kolo
 Lasovanie

VSTUPNÉ

Dospelí: 3,00 €
 Deti do 15 r.: 1,50 €
 Deti do výšky 1 m: zdarma
 Všetky vstupenky sú zlosovateľné v tombole
 1. cena - LCD televízor

HLAVNÍ ORGANIZÁTORI:
 Kamenný rané Slovenská Ľupča
 v spolupráci s Obecným úradom Slovenská Ľupča

Sponzori:
 OBALOTAVA, Obec Slovenská Ľupča, CONFAL ALUMINIUM WAY, SLD, DDDO, LACER, KOBČEK, PETR-GR, Urpiner, SLOVENSKÁ LUPČA, CUPA

Futbalové tabuľky

V. liga skupina C Sezóna 2014/2015, základná časť

Por.	Tím	Z	V	R	P	Skóre	B	+/-
1	TJ Sokol Medzibrod	22	17	4	1	70 : 17	55	19
2	TJ Tatran VLM Pliešovce	22	13	5	4	45 : 26	44	11
3	FK Šalková	22	13	4	5	50 : 17	43	10
4	TJ Sokol Repište	22	10	6	6	39 : 34	36	3
5	ŠK Hrochoť	22	8	7	7	28 : 34	31	-2
6	OŠK Lieskovec	22	7	9	6	34 : 30	30	-3
7	TJ Baník Štiavnické Bane	22	9	2	11	41 : 49	29	-4
8	OFK 1950 Priečhod	22	7	7	8	23 : 36	28	-5
9	ŠK Partizán Čierny Balog	22	7	5	10	36 : 41	26	-7
10	ŠK Sásová	22	6	8	8	32 : 40	26	-10
11	JUPIE Podlavice Badín B	22	7	3	12	34 : 41	24	-9
12	OFK Slovenská Ľupča	22	5	6	11	26 : 39	21	-12
13	FK 09 Bacúch	22	5	2	15	25 : 48	17	-10
14	ŠK Voznica	22	4	4	14	28 : 59	16	-17

IV. liga dorast U19 skupina C

Por.	Tím	Z	V	R	P	Skóre	B	+/-
1	OŠK Dobrá Niva	19	14	1	4	66 : 17	43	13
2	TJ Družstevník Bzovík	19	12	1	6	69 : 25	37	10
3	ŠKF Kremnica	19	12	1	6	53 : 22	37	7
4	OFK Slovenská Ľupča	18	12	1	5	52 : 27	37	10
5	TJ Sokol Medzibrod	19	12	0	7	57 : 31	36	6
6	TJ ŠK Kremnička	19	11	1	7	46 : 34	34	4
7	ŠK Selce	18	11	0	7	65 : 42	33	6
8	TJ Tatran VLM Pliešovce	19	9	2	8	37 : 41	29	2
9	MFK Vígša - Pstruša	19	5	0	14	34 : 70	15	-12
10	TJ Prameň Kováčová	18	4	0	14	26 : 66	12	-15
11	TJ Družstev. Lovčica - Trubín	19	4	0	15	36 : 108	12	-15
12	TJ Kriváň	18	2	1	15	21 : 79	7	-20
13	TJ PS Hlínik nad Hronom	(mužstvo odstúpené)						

Z - zápasy V - výhra R - remíza P - prehra B - body